

og behovet for at konsolidere de offentlige finanser. Det er karakteren. Der er ét parti her i Folketingssalen, der for alvor er dumpet på økonomisk politik, og det er Socialdemokraterne, endda af deres egen DSU-formand.

Formanden:

Er der flere, der ønsker korte bemærkninger til hr. Nicolai Wammen? Ellers får hr. Nicolai Wammen ordet for at svare, værsgo.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Til hr. Kristian Jensen, som jo selv er tidligere politisk ungdomsformand, og dem kan man have meget debat med: VU's formand har jo været ude at foreslå, at man skal spare 20 mia. kr. på velfærdssamfundet, og man må jo sige, at det tog regeringen afstand fra, men det kan jo meget vel komme til at blive tilfældet. Nu, hvor man har et hul i kassen på 28 mia., er 20 mia. måske slet ikke nok, man skal spare.

Vi fremsætter ikke ufinansierede finanslovsforslag og ikke ufinansierede skatteforslag. Vores er finansieret krone til krone, og det er der, vi adskiller os fra hr. Kristian Jensen.

Det er også derfor, at hr. Kristian Jensen, når vi kommer lidt længere frem i den her regerings levetid, vil se, at det åg, man har lagt, vil komme til virkelig at kunne mærkes ikke bare ude i kommunerne og amterne, på de familier, der oplever det i deres hverdag, men også på regeringen, når vi når frem til næste valgdag, for så tror jeg, at der er mange, der vil sige, at statsministerens gyldne løfter, som hr. Ulrik Kragh så venligt citerede, er blevet til illusioner, bristede illusioner.

Formanden:

Er der flere ordførere, der ønsker ordet? Er der flere medlemmer, der ønsker ordet som ordfører? Hr. Jesper Langballe. (*Kommentar fra Jesper Langballe.*) Ja, men jeg har lukket for korte bemærkninger til hr. Nicolai Wammen.

Så er det finansministeren.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu er det jo rart på det her tidspunkt, at vi kan debattere sådan rent intimt, lukket, pressen er gået hjem, der er kun os selv til stede. Det synes jeg i virkeligheden giver en mulighed for også sådan ganske kort at komme nærmere, hvad det egentlig er, der så er op og ned.

Nu har jeg forstået, at vi i virkeligheden er enige om, at når hr. Nicolai Wammen siger, at alt er finansieret krone til krone i den tidligere regerings tid, passer det ikke så meget med, at den gæld, man afleverede i kroner og ører, var større, end den man overtog. Man skyldte altså flere kroner væk, end dengang man kom til.

Det er vi så villige til at dokumentere skriftligt. Det er måske sådan, at hr. Nicolai Wammen ikke tror, det er rigtigt, men sådan er tallene i kroner og øre; det vil man kunne se er rigtigt.

Så er der vismændene. Se, problemet er for hr. Nicolai Wammen og mange andre, at vi for så vidt er enige med vismændene, og det må være sådan, at man også forsøger i oppositionen at læse, hvad det er, der står i vismandsrapporten.

Jeg anerkender gerne, at den tidligere regering har udgivet en publikation »En holdbar fremtid – Danmark 2010«, som på mange måder er svær at forstå, og det er åbenbart stadig sådan, at der i de partier, der bar den regering, der udgav den, er stor uvidenhed om, hvordan den egentlig skal forstås.

Kl. 21.30

Vismændene er til gengæld knap så økonomisk belastede i deres sprogbrug, for hvad er det, de siger? Nu vil jeg godt have lov at læse op, hvad der står i den vismandsrapport, som man hele tiden citerer fra. På side 81 står der:

»Væksten i det offentlige forbrug har igen en årrække ligget over det planlagte.«

Det er altså en kritik af tidligere regeringer, fordi væksten har været højere end det planlagte. Så siger den videre, at det på denne baggrund – altså på baggrund af, at tidligere regeringer ikke kunne styre udgifterne – i denne prognose er således, at man har tillagt det offentlige forbrug 0,3 procentpoint mere end det, der er i 2010-planen, som regeringen følger.

Altså fordi den tidligere regering med vismændenes ord ikke har kunnet styre, altså har gjort det for dårligt – havde der været karaktergivning, var vi vel i virkeligheden nået ned på 03 – belaster det i virkeligheden prognosen fremover, for de tror ikke, at andre så er i stand til at gøre det bedre. Men det er for så vidt det, vi dokumenterer.

For at gøre det helt klart: På side 84 gentager man kritikken af den tidligere regering: »Som nævnt har det igennem en årrække vist sig at være meget svært at styre udviklingen i de offentlige udgifter.« Og så kommer det: »Realiseres målene ikke – altså de mål, som den nye regering har for beskæftigelse og styret vækst – så